

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/125/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010478
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.04.2023, č. k. 35PP/16/2023-24, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.08.2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona rozhodol tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/81/2018, zo dňa 17.01.2019.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmienkového prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. U odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že táto zákonná materiálna podmienka je u odsúdeného splnená. Vo vzťahu k odsúdenému neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený počas výkonu trestu nebol disciplinárne potrestaný a opakovane (5x) bol disciplinárne odmenený. Počas výkonu trestu bol pracovne zaradený a jeho pracovná morálka je hodnotená kladne. V rámci programu zaobchádzania plní stanovené ciele.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená, nakoľko odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 3T/81/2018 za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, 3 Tr. zák. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že odsúdený má celkovo 8 záznamov pre rôznorodú trestnú činnosť (opakovane sa dopúšťal trestných činov: ublíženie na zdraví, marenie výkonu úradného rozhodnutia, ohrozovanie pod vplyvom návykovej látky). Z odpisu trestov tiež vyplýva, že odsúdenému boli najskôr ukladané tresty odňatia slobody s podmienkovým odkladom, následne, nakoľko sa odsúdený dopúšťal trestnej činnosti aj v priebehu skúšobnej doby podmienkového odsúdenia, mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody. Z hodnotenia ústavu vyplýva menej priaznivá resocializačná prognóza na základe stredného rizika recidívy. Navyše u odsúdeného absentuje aj kritický postoj k závažnej trestnej činnosti, z ktorej bol právoplatne uznaný za vinného, kedy v prílohe jeho návrhu svoju trestnú činnosť zľahčuje, prenáša zodpovednosť za svoje správanie na poškodenú - obeť, a teda celkovo aj po takmer piatich rokoch vo výkone trestu zastáva nekritický postoj k svojej

trestnej činnosti. Uvedené svedčí o tom, že ani niekoľkoročný výkon trestu nemal na odsúdeného v oblasti uvedomenia si následkov kladný vplyv.

Proti uzneseniu okresného súdu podal ihneď do zápisnice na verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený (č. I. 22 spisu), ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Okresný súd správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože hoci správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v súčasnosti nevykazuje nedostatky, nemožno opomenúť skutočnosť, že napriek skúsenostiam s opakovanými výkonmi trestu odňatia slobody, odsúdený opätovne porušil záujmy chránené Trestným zákonom. V neprospech odsúdeného v prvom rade svedčí osem záznamov v registri trestov, z ktorého tiež rezultuje, že odsúdenému boli doteraz ukladané tresty odňatia slobody nielen podmiennečné, ale aj tresty nepodmiennečné, pričom ani možnosť, ktorá bola odsúdenému podmiennečným odsúdením na nápravu poskytnutá, nevyužil a dopustil sa opätovne protiprávnej trestnej činnosti, za ktorú mu boli uložené opakovane nepodmiennečné tresty. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému spáchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcim výkonom trestu odňatia slobody, ktoré ho v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona mali viesť k vedeniu riadneho života. Z uvedeného tak logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (výkon odňatia slobody) odsúdeného neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám aj napriek jeho osobnej skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody.

V zmysle ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona krajský súd tiež prihliadol aj na povahu trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody a zistil, že odsúdený si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona k § 138 písm. b) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený nepodmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pričom tohto skutku sa dopustil tým, že od novembra 2015 do 18.06.2018 sa opakovane pod vplyvom alkoholu dopúšťal fyzického a psychického násillia voči svojej družke tým spôsobom, že ju opakovane fyzicky napádal a vulgárne jej nadával, čím spôsobil svojej družke fyzické a psychické utrpenie a to závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas. Predmetné odsúdenie predstavuje ôsmy záznam v registri trestov, pričom za spáchanie obdobnej násilnej trestnej činnosti (trestného činu ublíženie na zdraví) bol právoplatne odsúdený aj

v roku 1991, 1992 a 1995, z čoho vyplýva, že na odsúdeného možno hľadiť ako na špeciálneho recidivistu k páchaniu násilnej trestnej činnosti, pretože tejto sa dopúšťal opakovane.

Z predchádzajúceho života odsúdeného teda možno vyvodiť, že jeho sklony k porušovaniu zákona a k páchaniu trestnej činnosti, nateraz prevyšujú nad ochotou žiť riadny a slušný život, keď možno konštatovať, že doposiaľ uložené nepodmienečné tresty sa u neho evidentne minuli účinkom a nechal si z nich žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dokonca aj obdobnej násilnej. Nanajvýš krajský súd v tejto súvislosti u odsúdeného poukazuje na menej priaznivú resocializačnú prognózu na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, ktorá taktiež nesvedčí v prospech novej prognózy, že odsúdený povedie na slobode riadny život. K tomu je z pohľadu krajského súdu nutné pripomenúť, že u viacnásobných recidivistov, ktorí sa opakovane dopúšťajú závažnej alebo druhovo totožnej trestnej činnosti ich osobnostné narušenie poskytuje iba veľmi slabé záruky, že by sa v budúcnosti trestnej činnosti nedopustili.

Rovnako je potrebné prihliadnúť aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžadovala prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu. A aj keď bol odsúdený premiestnený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, v súčasnosti si trest odňatia slobody vykonáva v diferenciálnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania.

Nemožno tiež opomenúť, že u odsúdeného absentuje kritický postoj k závažnej trestnej činnosti, z ktorej bol právoplatne uznaný za vinného, kedy z prílohy k jeho návrhu rezultuje, že spáchanú trestnú činnosť zľahčuje, prenáša zodpovednosť za svoje správanie na poškodenú - obeť, a teda celkovo aj po takmer piatich rokoch vo výkone trestu zastáva nekritický postoj k svojej trestnej činnosti. Uvedené svedčí o tom, že ani niekoľkoročný výkon trestu nemal na odsúdeného v oblasti uvedomenia si následkov kladný vplyv. Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že nepriaznivá resocializačná prognóza odsúdeného, vysoké riziko recidívy trestnej činnosti ako i povaha trestného činu, pre ktorý je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody, či postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život. Odsúdený bol navyše uznaný za vinného zo spáchania závažnejšieho trestného činu (zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby), preto aj skúmanie všetkých relevantných skutočností na účely posúdenia materiálnych podmienok musí byť prísnejšie, a preto je aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré sú nevyhnutné pre dovŕšenie jeho nápravy.

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.